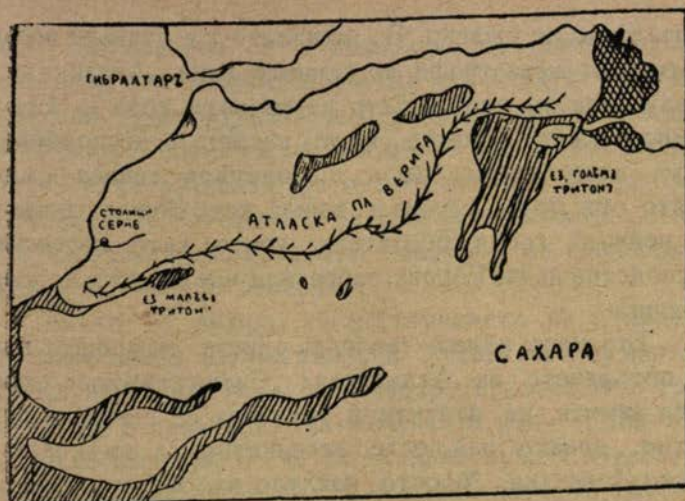

Атласката област въ минало време е била почти отдѣлена отъ Африка съ ивици вода. Може би тя е била Атлантида, за която говори Платонъ.

може да се отнася до нѣкои малки хлѣтвания около Гибралтаръ и Тунизия, които се знае, че сж станали въ предисторическо време.

Човѣчеството е било свидетелъ на множество такива катастрофи. Голѣма частъ отъ Срѣдиземноморското крайбрѣжие е потънала предъ неговитѣ очи и се е оформила сегашната брѣгова линия. Напр. Бѣло море, Дарданелитѣ, Мраморно море и Босфора сж потънали и сж се оформили предъ очитѣ на първобитнитѣ народи. Не е чудно, че нѣкаква такава катастрофа е послужила за основа на старинната легенда. Въ ново време ние не познаваме нищо подобно, освенъ стръхотното избухване на вулкана Кракатао въ 1883 г., при което голѣма частъ отъ острова е била хвърлена въ въздуха, а една могъща океанска бездна обиколила земята.

Потъването обаче на Атлантида, ако е станало тъй, както го описва Платонъ, трѣбва да е било да-